

Werkloos Rotterdams badhuis is nu een huis voor de kunst

Galerie

Homing.

T/m 8 nov. bij Wilfried Lentz, Justus van Effenstraat 130, Rotterdam.

Inl: wilfriedlentz.com

Z (as in Zigzag)

t/m 28 sept. bij A Tale of a Tub. Justus v. Effenstraat 44, Rotterdam. Inl: a-tub.org

Het onlangs gerestaureerde Justus van Effenblok in Rotterdam is een Gesamtkunstwerk van bouwkunst en kunstnijverheid, ontworpen door architect Brinkman en gebouwd in 1922. De hekken, de baksteendecoraties, de Bauhaus-achtige lampen in het voormalige badhuis - alles is kunst, de

vleesgeworden droom van De Stijl en andere avant-gardes uit het Interbellum.

Met de komst van badkamers is het werkloze badhuis een kunstruimte geworden. Op de bovenste drie etages zit galerie Wilfried Lentz, die voorheen huisde in het Groothandelsgebouw naast het Centraal Station. Dat is een flinke stap naar Spangen - ver, ver uit het centrum. Weg van de bedrijvigheid en commercie hoopt Lentz hier een betere kunstomgeving te hebben, met de zolder als een panopticum waar elk van Brinkmans kleine raampjes een kunstwerk toont - bomen, haven, architectuur - en waar de openingstentoonstelling *Homing* ook gaat over kijken.

Matts Leiderstam toont gekleurde foto's van landschappen, überromantisch, té duidelijk gekleurd. Romantiek

is nep, is de boodschap, vertrouw je ogen niet. Daar sluit Hito Steyerl op aan, met een interactief werk dat via een beveiligingscamera de bezoekers toont als schimmen. In zulk sceptisch gezelschap passen de landschapsfoto's van Susanne Kriemann, die vaak beladen landschappen fotografeert zoals bossen uit koude-oorlogsterritoria.

Er is veel veranderd sinds Brinkmans tijd. Visuele harmonie heeft plaatsgemaakt voor kritische kijkrichtingen en Lentz' bovenkamer is een mooie denkplek voor dit soort conceptuele kunst. Op die golflengte zit ook zijn benedenbuur in het badhuis, het gloednieuwe kunstinitiatief A Tale of a Tub. Dat zet zwaar in met vier curatoren, een filosofie op basis van De-

Matts Leiderstam,

View (West Point),

2003

FOTO

WILFRIED

LENTZ

leuze (verhalende relaties tussen losse elementen), en kunst die zich terugtrekt uit de zichtbaarheid. De kaal uitzijnde openingstentoonstelling laat eerbiedig de architectuur voor zich spreken, maar zegt zelf weinig.

Maurice Blaussyld benadert de relatie tussen mens en omgeving met blikkerige geluidskunst, moeilijk leesbare Franse teksten en een videoclose-up. Kelly Schacht toont sporen van een voorbije performance en de sleutels van het badhuis, maar gelukkig ook een mooie installatie over plattegronden, legenda's, ruimtelijke indelingen, en bijbehorende expansiedromen. Dat grote denken, dat verlangen, dat is precies wat die avant-gardes bewoog. Toch maar weer even uit het raam kijken, die prachtige architectuur in.

Sandra Smets